

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΕΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Τήν νύκτα τῆς Δευτέρας 17^{ης} / 30^{ης} Νοεμβρίου πρὸς Τρίτην 18^{ην} Νοεμβρίου / 1^{ην} Δεκεμβρίου 2015, ἔλαβε χώραν εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον ἢ εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονία τοῦ Ἀγιοταφίτου Ἱεροδιακόνου π. Διονυσίου, ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίων Ἀποστόλων εἰς Τιβεριάδα ὑπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου.

Τὸν χειροτονούμενον π. Διονύσιον προσεφώνησε ὁ χειροτονῶν Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος διὰ τῆς κάτωθι προφωνήσεως αὐτοῦ ἑλληνιστί:

Ἀγαπητέ Ἱεροδιάκονε Διονύσιε,

Σεπτῇ ἀποφάσει τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός καί Πατριάρχου ἡμῶν κ. κ. Θεοφίλου τοῦ Γ΄ καί Συνοδικῇ διαγνώμῃ ἀπεφασίσθη ἡ εἰς Πρεσβύτερον προαγωγή σου, ἀνετέθη δέ εἰς ἐμέ ἵνα ἐπιτελέσω τό Μυστήριον, διὰ τοῦ ὁποίου θά εἰσέλθῃς εἰς τὸν δεύτερον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης.

Μεγάλη ἡ πρὸς σέ εὐνοία· ὑψίστη ἡ τιμή!

Ἔως τῆς σήμερον, ὡς διάκονος, συνυπουργεῖς τοῖς θειοτάτοις Μυστηρίοις τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἡ βιοτὴ σου, ὡς Ἀγιοταφίτου, γνωστὴ καὶ ἐπαινετὴ· τό χρηστὸν ἦθος σου, ἡ εὐγένεια τῶν τρόπων σου, ἡ ἀνυπόκριτος ὑπακοή σου, ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἀνωτέρους σου, ἡ καλωσύνη καὶ ἡ ὑπευθυνότης ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν καθηκόντων σου, ὡς διακόνου ἀλλὰ καὶ ὡς διευθυντοῦ τοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών, ἔτι δέ καὶ ὡς γραμματέως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ Λογιστοῦ, ἡ ἀγάπη σου πρὸς πάντας, ἡ ἀφοσίωσίς σου τοῖς κελεύσματι τοῦ Ἀγιοταφισμοῦ καὶ ἡ βαθεῖα Ὁρθόδοξος πίστις σου, πάντα ταῦτα, τὰ ὁποῖα κατακοσμοῦσι τὸν εὐγενῆ χαρακτῆρά σου, ἐπιβραβεύονται σήμερον διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ Γεραροῦ ἡμῶν Προκαθημένου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ὅπως προαχθῇς εἰς τὸν δεύτερον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης καὶ ἡγούμενος εἰς τό σημαντικὸν προσκύνημα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐν Τιβεριάδι.

Ἐχε θάρρος πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ ὁποῖος σέ ἀξιώνει σήμερον, ἵνα εἰσέλθῃς εἰς τὴν ἱεράν χορείαν τῶν θυτῶν καὶ λειτουργῶν Αὐτοῦ.

Ἀπὸ τῆς σήμερον καθίστασαι σεβαστότερος καὶ αὐτῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, καθ' ὅτι οἱ Ἄγγελοι θά παρίστανται γύρω σου εἰς ἐκάστην ἐπιτέλεσιν ὑπὸ σοῦ τοῦ Μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας καὶ θά παρακολουθοῦν μετὰ φόβου καὶ δέους τὰ ὑπὸ σοῦ ποιούμενα, διότι, φρικτὰ ὄντως τὰ τοῦ Θεοῦ Μυστήρια.

Αἱ χεῖρές σου θά κατακρατῶσι καὶ θά ἐναγκαλίζωνται Αὐτόν τὸν Κύριον καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν Χριστόν. Ὅλον σου τό σῶμα θά καθίσταται ἡ οἰκία, ἐνθα θά διαβιοῖ ὁ ἀχώρητος Πλάστης καὶ Δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος κόσμου. Τό πνεῦμά σου

καί ἡ διάνοιά σου θά φωτίζεται ἀπό τήν παρουσίαν Αὐτοῦ, ἡ δέ ἀθάνατος ψυχή σου θά λαμπρύνεται ἐκ τῶν μαρμαρυγῶν τῆς θεϊκῆς ἐπιφανείας. Διά τοῦτο καί ἡ βιοτή σου, πρέπει νά εἶναι ἀνάλογος.

Ἀπό τῆς σήμερον εἰσάγεσαι εἰς τά Ἅγια τῶν Ἀγίων καί κρατεῖς εἰς τās χεῖράς σου τήν μέλλουσαν Πόλιν, τουτέστιν τόν Παράδεισον.

Πολλάί καί μεγάλοι αἱ εὐθύναι σου. Μή δειλιάσης ὅμως, φιλόανθρωπος γάρ ὁ Δεσπότης. Ἀτένισον μετά πίστεως καί θάρρους τό πρόσωπον Αὐτοῦ καί πρόσελθε συντετριμένη καρδίᾳ, ἵνα ἐπισκιάσῃ σοι ἡ Θεαρχική Χάρις, ἡ πάντα τά ἀσθενῆ θεραπεύουσα καί τά ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα.

Δέν εἶσαι μόνος. Προσεύχονται μετά σοῦ καί ὑπέρ σοῦ ὁ φιλόστοργος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης, πάντα τά μέλη τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, αἱ εὐσεβεῖς μητέρα σου καί ἀδελφή σου, οἱ ἀγαπημένοι σου ἀδελφοί τοῦ Πατριαρχείου.

Μετά πάντων τούτων διαπύρους ἀναπέμπω τῷ Δομήτορι τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας προσευχάς καί δεήσεις κἀγώ, πρόσελθε δέ ἵνα λάβῃς ἐκ τῶν ἀσθενῶν χειρῶν μου τήν μεγάλην τῆς Ἱερωσύνης ιδιότητα.

Εἶη ἡ πανσθενής Χάρις τοῦ Κυρίου μετά σοῦ πάσας τās ἡμέρας τῆς ζωῆς σου ἐν παντί καί πάντοτε.

Ἀνταποκρινόμενος ὁ χειροτονούμενος π. Διονύσιος ἀντεφώνησε τόν χειροτονοῦντα Σεβασμιώτατον Ἅγιον Καπιτωλιάδος διά τῆς κάτωθι προφωνήσεως αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα καί Πατέρα,

Σεβαστοί Πατέρες, Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Μοῦ εἶναι πολύ δύσκολον νά ἐκφράσω αὐτήν τήν ἀνεπανάληπτον στιγμὴν τὰ συναισθήματα πού πλημμυρίζουν τήν ψυχήν μου, διότι κατά τήν εὐσημον καί «φρικτὴν» ταύτην ὥραν, τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, διά τῶν σεπτῶν σας, Σεβασμιώτατε, χειρῶν, μέ εἰσάγει εἰς τόν δεῦτερον βαθμόν τῆς Ἱερωσύνης, τόν βαθμόν τοῦ Πρεσβυτέρου.

Κατά τήν Διακονίαν μου εἰς τήν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα εἶχον κυρίως τήν εὐτυχίαν νά διδαχθῶ πολλά· συνειδητοποίησα ἔτι περισσότερο τούς κινδύνους καί τās δυσκολίας, τās ὁποίας θά ἀντιμετωπίσω. Καί ἀντελήφθην πλήρως ὅτι ἡ ὁδός, τήν ὁποίαν ἐπέλεξα, εἶναι ἡ «τεθλιμμένη» καί πλήρης ἀκανθῶν καί μόχθων. Εἶναι ἡ δυσκολωτέρα ὁδός, ἡ ὁποία ὅμως εἶναι καί ἡ μόνη ὁδός, ἡ ὑποδειχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κυρίου.

Καλοῦμαι σήμερον νά ὑπηρετήσω ἐπαξίως τόν Κύριον καί διά τοῦ δευτέρου αὐτοῦ βαθμοῦ τῆς Ἱερωσύνης, ἐν ταπεινοφροσύνῃ καί ζήλῳ ἱερῷ, διά νά ἔχω πλουσίαν Του τήν συμπράστασιν, ὥστε νά ἀποβῶ τίμιος ἐργάτης Του καί «ἄξιος ἐν πᾶσιν».

Εὐχαριστίας καί δοξολογίας ἀναπέμπω πρός τόν ἐν δόξῃ Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Κύριον καί Θεόν ἡμῶν, διότι «ἐπέβλεψεν ἐπὶ τήν ταπείνωσίν μου» καί «πιστόν μέ ἡγήσατο», διά νά ἀναδεχθῶ σήμερον τό θεῖον καί ὑψηλόν τοῦτο Μυστήριον καί νά ἀναδειχθῶ εἰς τό μέγα τῆς Ἱερωσύνης ὑπόργημα.

Ἀπό τά μύχια τῆς καρδίας μου νά εὐχαριστήσω τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην

Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον τόν Γ΄, πού ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Αὐτοῦ πνευματικῆς κηδεμονίας, κατευθύνονται τά Ἀγιοταφίτικα διαβήματά μου, μέ τόν πιό σεπτόν καί θεάρεστον τρόπον.

Τήν Ἀγίαν καί Ἱεράν Σύνοδον πού, μέ τήν παμψηφεῖ συγκατάβασίν της, καταξιώνει τήν πραγμάτωσιν τοῦ μεγίστου ποθητοῦ ὁραματισμοῦ πού τρέφω ἐξ’ ἀπαλῶν ὀνύχων.

Σεβασμιώτατε! Ἄν καί γνωρίζω καλῶς, ὅτι ἡ ψυχή σας ἀποποιεῖται τόν λιβανωτόν τῶν ἐπαίνων, ὅμως ἐπιτρέψατέ μου, μετά θάρρους, νά ὁμολογήσω τήν ἀγάπην καί τήν στοργήν πού μοῦ ἐδείξατε, ἡ ὁποία μόνον μέ τήν πατρικήν δύναται νά συγκριθῇ. Σᾶς εὐχαριστῶ καί σᾶς εἶμαι εὐγνώμων.

Μεγάλη τιμή καί εὐχαρίστησιν ὀφείλω στόν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν διά τήν θερμοτάτην του ὑποδοχήν καί διά τήν πλούσιαν ἠθικήν συμπαράστασιν πού μοῦ παρέχει εἰς τά νέα μου καθήκοντα.

Τίς μέγιστες εὐχαριστίες μου κατά χρέος, ὀφείλω στόν Γέροντα Σκευοφύλακα τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί Ἀρχιεπίσκοπο Ἱεραπόλεως κ. Ἰσίδωρο, γιά τήν στήριξη καί συνετή καθοδήγηση τῆς Διακονικῆς μου πορείας, εἰς τό ἀρχικό της στάδιο.

Ἐνα μεγάλο εὐχαριστῶ ὀφείλω στόν Ἀρχιμανδρίτη Χρυσόστομο, ἡγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, ὁ ὁποῖος συνετέλεσε ἀποφασιστικά στήν ἐν Χριστῷ ἀνατροφή τῆς πνευματικῆς μου ἀναγέννησης καί, ἐκ βάθους καρδίας, ὁμολογῶ πῶς ἀποτελεῖ δι’ ἐμέ πνευματικόν φάρον καί κινητήριον δύναμιν εἰς τό ἔργον τῆς ἱερατικῆς μου διακονίας.

Τίς μέγιστες εὐχαριστίες μου στήν χάρη τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου, γιά τήν ἀμέριστη ὑποστήριξη καί τήν ἀδελφική του συμπαράσταση σέ κάθε στιγμή τῆς Ἀγιοταφίτικῆς μου διάνυσης.

Εὐχαριστῶ πολύ τόν σεβαστό Πατέρα καί Ἀρχιμανδρίτη Τιμόθεο, τόν ἐπί πολλά ἔτη ἡγούμενο τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων τῆς Τιβεριάδος, τήν ὁποίαν ἀξίως διηκόνησε καί μοῦ παρέδωσε νά συνεχίσω, τό θεῖον καί ἄξιον σεβασμοῦ καί ἐπαίνων ἔργον του.

Αἰσθάνομαι ἀκόμη ὑποχρέωσιν, κατά τήν παροῦσαν στιγμὴν, νά ἀπευθύνω δύο λόγια εὐχαριστίας καί εὐγνωμοσύνης εἰς ὅλα ἐκεῖνα τά πρόσωπα, τά ὁποῖα ἐστάθησαν δίπλα μου συμπαράστατες καί μέ ἐβοήθησαν σέ κάθε βῆμα τῆς ζωῆς μου.

Καί πρῶτον, βεβαίως εὐχαριστῶ τούς σαρκικούς μου γονεῖς, τόν πατέρα μου, πού ὑπῆρξε ἀφορμή νά βρεθῶ εἰς τούς Ἁγίου Τόπους, τήν μητέρα μου, ἡ ὁποία μοῦ χάρισεν, ἀφ’ ἐνός μέν «τό ζῆν», ἀφ’ ἑτέρου δέ καί τήν χριστιανικὴν διαπαιδαγώγησιν.

Ἐπειτα εὐχαριστῶ τίς ἀγαπητές μου κατά σάρκα ἀδελφές, τήν Ἑλισάβετ πού ὑπάρχει ὡς ἀπύθμενη πηγή ἐμνεύσεως, τήν Ἑλεάννα γιά τήν ἀκλόνητη συμπαράστασή της καί νά μνημονεύσω τήν ἀλησμόνητην σε ὅλους μας Ἀριάδνη, ἡ ὁποία «κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος» ἀνεχώρησε πολύ πρόωρα ἀπό τόν μάταιο αὐτό κόσμον.

Τέλος, δημοσίᾳ ἐπιθυμῶ νά εὐχαριστήσω τούς πατέρες καί ἀδελφούς τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, μετά τῶν ὁποίων μέχρι τοῦδε διακόνησα καί συνδιακόνησα καί εἶχα τήν εὐτυχία πλησίον των νά ὑπηρετήσω τόν θεόν, εἰς τά

πρῶτα αὐτά βήματα τῆς ἱερwsύνης μου. Τοὺς ἐν Χριστῷ καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ ἀγαπητοὺς φίλους καὶ γνωστοὺς πού παρευρίσκονται ἐδῶ ἀπόψε, εἴτε παρόντες εἴτε νοερῶς, διὰ τῶν ὁποίων ἔχω μόνον λόγον ἀγαθόν νά εκφράσω.

Καί τώρα, Σεβασμιώτατε Δέσποτα, αἰσθανόμενος τήν πτωχείαν μου καὶ τήν ἀσθένειάν μου ἀπέναντι εἰς τόν Λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, παραδίδω τόν ἑαυτόν μου εἰς τό πέλαγος τοῦ Θείου ἐλέους καὶ παρακαλῶ τόν Κύριον νά μέ ἐνδυναμῶνῃ μέ τήν δύναμίν Του καὶ νά μοῦ παρέχῃ πάντοτε τήν εὐτυχίαν νά εἶμαι ἐργάτης Του τίμιος, νά διακρίνωμαι γιὰ τήν σοβαρότητα, τήν προσήνεια, τήν ἐργατικότητα, τὴ μελέτη, τὴ θεολογικὴ κατάρτιση.

Νά δέχωμαι τόν καθένα μέ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ του καὶ νά ἐπιδεικνύω ὑπομονή καὶ ἀνοχή.

Νά ἀποφεύγω τόν ὑποκριτικὸ ἠθικισμό, τήν στεῖρα τυπολατρεία, «τό ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος» καὶ νά εἰσέρχομαι εἰς τὰ βαθύτερα τῆς Ὁρθοδόξου θεολογίας καὶ πνευματικότητος.

Νά ἀναπαύω καὶ νά ξεκουράζω τόν κάθε πονεμένο ἄνθρωπο πού ἔρχεται κοντά μου, ἀξίως νά διαφυλάττω ἀκηλίδωτη τήν ἱερwsύνη, ὁμολογώντας μέ παρρησία τό πανάγιο ὄνομα τοῦ Θεοῦ ... Ὑπόσχομαι καὶ Πρόσχομαι!»

Εὐθὺς ἀμέσως ἅμα ταῖς προσφωνήσεσι, ἐψάλησαν τὰ τροπάρια «Ἡσαΐα χόρευε...» καὶ ὁ χειροτονῶν Μητροπολίτης ἐπέθεσε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ χειροτονουμένου, κλίναντος τὰ γόνατα αὐτοῦ πρό τοῦ Λίθου τοῦ Ἀγγέλου καὶ ἐπεκαλέσθη ἐπ' αὐτόν τό Ἅγιον Πνεῦμα διὰ τῆς ἐπικλήσεως : «ἡ Θεία Χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῇ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα προχειρίζεται τόν εὐλαβέστατον διάκονον Διονύσιον εἰς Πρεσβύτερον. Εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτόν ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος», μεθ' ἧν ἀνεφώνησε τό «Ἄξιος», πρὸς ὃ συγκατετέθησαν ἀντιφωνοῦντες «Ἄξιος, Ἄξιος, Ἄξιος...» οἱ τιμῶντες τόν χειροτονούμενον Ἀγιοταφῖται Πατέρες καὶ οἱ ἐξ Ἑλλάδος ἐλθόντες συγγενεῖς αὐτοῦ μήτηρ, ἀδελφὴ καὶ ἄλλοι.

Ἡ ἀκολουθία ἀναμεταδόθηκε ζωντανά μέσω διαδικτύου ἀπὸ τόν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τοῦ Πατριαρχείου.

Μετά τήν χειροτονίαν ὁ χειροτονηθεὶς ἐδεξιώθη τοὺς τιμήσαντας αὐτόν εἰς τό γραφεῖον τοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου, ὁ ὁποῖος ὡς καὶ ὁ χειροτονήσας Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ λοιποὶ Πατέρες ηὐχήθησαν αὐτῷ ἀφωσιωμένην καὶ εὐδόκιμον διακονίαν, εὐαρεστοῦσαν Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

Τὴν πρωΐαν ὁ χειροτονηθεὶς Ἱερομόναχος π. Διονύσιος προσῆλθε μετὰ Πατέρων Ἀγιοταφιτῶν καὶ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ πρὸς τόν Μακαριώτατον Πατέρα ἡμῶν καὶ Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον καὶ ἔλαβε τήν εὐλογίαν Αὐτοῦ ἐπὶ τῇ χειροτονᾷ καὶ τὰς νουθεσίας Αὐτοῦ διὰ τήν ἐξάσκησιν τῆς Ἱερατικῆς διακονίας αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/A9BqebVtonQ>

<http://youtu.be/ZYHtkQDMgOU>

NextGEN Gallery

Click to edit

www.jp-newsgate.net